

שבת קיא: (תחילת הפרק) עד קיג. (המשנה)

גמרא גמור זמורתא תהא - בכמה מקומות מצאנו שאב"י ניסה לברר פרטים שאין להם משמעות הלכתית. לשאלת רב יוסף מה אכפת לו ענה אב"י שחשוב להבין את הסוגיה גם כשאין לכך השלכה הלכתית! אחרת כל משמעות הגמרא היא כמשמעותו של שיר.

כלי טמא שהתבטל מלהיות כלי - נטהר.

כלי טמא שהפך להיות כלי אחר - טהור מטומאתו הראשונית אבל כיוון שבמידה הזמן הכלי השני נגע' בכלי הראשון הכלי השני נטמא מהכלי הראשון ודרגת טומאתו כטומאת כלי שנגע בכלי טמא (מפי מו"ר הרב מאיר שפיגלמן).

משנה

קשר הגמלים וקשר הספנים הינם קשרים העומדים לאורך זמן ולכן הקושרם והמתירם - חייב.

ר"מ: הקושר קשר שניתן להתירו ביד אחת - פטור (זאת כיוון שאינו קשר של קיימא).

הגמרא מתלבטת האם הדין של היתר יד אחת הוא סימן לכך שהקשר לא מהודק. או סיבה - עצם העובדה שניתן להתירו ביד אחת מגדירו כקשר שאינו של קיימא.

נפ"מ - מה דינו של קשר מהודק שניתן להתירו ביד אחת ע"י משיכה בחוט (קשר פרפר).

משנה

קשר של חלוק, כובע, נעלים, סנדלים, חגורה, מימיות יין ושמן, וקדרת בשר - מותר לקושרם לכתחילה בשבת.

ר' אליעזר בן יעקב: מותר גם לקשור חבל על הפתח כדי למנוע מבהמות לצאת החוצה.

הלכה כר"א בן יעקב (לא ברור האם הוא חולק על ת"ק או מפרשו).

החידוש ברוב המקרים המנויים במשנה: גם אם ניתן להשתמש בחפצים אלו בלי להתיר את הקשר - כיוון שרגילים להתיר את הקשר הוא נחשב קשר ארעי ומותר לקושרו לכתחילה.

קשרי נעלים וסנדלים:

קשר מקצועי שלא ניתן לעולם - אסור מהתורה.

קשר שניתר אחת לתקופה ארוכה - אסור מדרבנן.

קשר שניתר מדי יום - מותר לכתחילה.

ברייתא

סנדל שנקרעו שתי הטבעות שבשתי צידיו - הופקע מתורת סנדל.

סנדל שנקרעה לו הטבעת הפנימית - נשאר סנדל, כיוון שאפשר לתקנו בלי שיראו עליו.

סנדל שנקרעה לו הטבעת החיצונית - ר' יהודה: הופקע מתורת סנדל - התיקון נראה כלפי חוץ ולכן זה מכוער ולא מתקנים סנדל כזה.

חכמים: נשאר סנדל - ניתן להסב את הסנדל מימין לשמאל וכן להיפך וכך התיקון לא יראה.

שיטת ר' יוחנן:

א. דין זה שנאמר במקור לעניין טומאה תקף גם לעניין שבת וחליצה.

ב. האמוראים נחלקו אם ר' יוחנן פסק כר' יהודה או כחכמים.

החובה לחכות למוצ"ש נאמרה רק לפוסקים כר' יהודה. מי שפוסק כחכמים יכול לכרוך גמי גם במקום משומר.

אדם שנקרעה לו הטבעת החיצונית של הסנדל בכרמלית: אם המקום אינו משומר - יכרוך עליה גמי וילך עם הסנדל הביתה. אם המקום משומר - יחכה למוצאי שבת.

ההלכה היא שחפץ שהתקלקל והושבת. גם אם הוא תוקן אחר כך הוא מוגדר חפץ חדש.

הבעיה של ר' חזקיה: מה דינו של חפץ שתוקן כמה פעמים כך שכל קלקול לכשעצמו לא השבית את החפץ אולם אם כל הקלקולים היו קורים בבת אחת הם היו משביתים את החפץ?

תשובת ר' יוחנן: אנו מתייחסים לחפץ המתוקן כחפץ חדש - פנים חדשות באו לכאן'!!!